

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any 1

SETMANARI POPULAR
INCA 25 DECEMBRE 1915

Núm. 52

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

...I EN LA TERRA PAU

ALS HOMOS DE BONA VOLUNTAD!...

Altra volta ja som a Nadal, l'alegre viatgera, an aquí s'espera sempre amb los braços uberts i amb l'ànima festiva.

¡Les festes de Nadal!... ¿Qui és capaç de descriure l'encant, la ternura, la poesia de que estàn saturades?...

La seva força d'expansió és tal, que fins en les més mínimes i trivials traduccions que de la seva alegria se fa, ja en el carrer, ja en la llar domèstica, pareix que's trasllueix quelcom de la grandesa d'aquell càntic sublim, angelical, que fa vint sigles s'entonà a Betlém. «¡Gloria a Deu en les altures i Pau als homos de bona voluntat!...»

¡Les festes de Nadal!... Amb les seves evocacions intenses, fan desfilat pel nostre davant, amb solemne processó, els dolços anys de nostra infantesa, durant, encara que per breus moments, la densa i negra nuvolada de que mos veim amenassats pel trist camí de la vida...

¡Les festes de Nadal!... Al correr les edats, precipitant-se dins l'abisme del passat, un any i un altre any veim amb, dalit, apropiarse eixes diades augustes, destinades a commemorar el natalici d'un Nin-Deu. En elles, amb admirable mescolansa, s'obri pas a totes les santes i dignes emocions de l'ànima, juntant-se així, a la seva alegria i expansió pròpia i característica, els trists recorts dels qui partiren, per no tornar mai més, deixant en nostres llars un buit dolorós, impossible a voltes de tornar omplir.

I l'agradós sonriure del Infant Diví, penetra llavors en estes festes fins als plecs més íntims del nostre ser, i com que nos acostí més a Deu... i com que obri el nostre pit llacerat a l'esperança de temps millors...

¡Qué Deu vos guart, idò, oh festes de Nadal, festes de la llar, que tant be sabeu remoure el nostre esperit de la vil materia, per fer-li viure la seva vida pròpia, la seva vida noble!...

I per l'impíu, i per l'escèptic, i per l'escandalós, ¿que podran ser les festes de Nadal? ¿Que podran sentir en elles d'espíritual elevar?... Ah! ben poca cosa. Tal volta res. ¡Oh, atrofia dels sentiments humans! Aquests dies tant replens d'encant, seràn

per ells uns dies qualsevols. Tot per ells quedarà reduït a gaudir d'uns quants banquetes bullanguers o sibarítics.

¡Pobre del incredul en les festes de Nadal!... Un indiferent, un escèptic, és sempre digne de llàstima; pero heu és més en aquets dies prop-vinents, en que la Fe pareix imposar-se al llinatge humà com una misteriosa i invencible necessitat. ¿Que li podran dir a l'incredul, ni el sò festiu i exultant de les campanes, ni el goix que se nota en la gran familia cristiana l'Iglesia Catòlica? ¿Quin interès ha de despertar en la seva ànima l'Adveniment d'aquest Nin-Deu de Betlém an aquí nega, de qui blasfema?

Mes, no!... Fins i tot aquells sers desgraciats, que amb la seva vida esquinsada destrueixen, moralment parlant, l'edifici de la llar domèstica; i fins i tot aquells que no respecten a Deu ni a la Iglesia Santa, han de sentir, molt a pesar seu, l'influencia d'eixes diades.

Es un detall digne de notar-se. Fitxau-vos com aquells que durant tot l'any fan alard de la seva immoralitat i impiedat, o aquells altres que no solen respectar la llar domèstica, la cerquen en eixes diades. No los pot omplir, no los basta la tertulia dels seus casinos, ni la fastuositat enlluernadora de les seves societats... Senten fret al cor i tenen necessitat de cercar calor en les seves families. I pobret del qui no tenga familia en les festes de Nadal!...

Per altre part, aqueixa efervescencia cristiana, efecte d'eixes festes, ha de fer-li notar en lo Naixement d'aquest Nin, quelcóm de superior, d'un orde no merament natural o històric; i llevos tendrà que confessar la seva Divinitat. Perque si no fos estat Deu aquell Nin, —no podrà menys de dir-se—no hagués pogut fer celebrar el seu Naixement vint sigles consecutius. Perque si no era Deu aquell Nin, no dominaria, com domina i dominarà tots el temps i tots els pobles, desde l'humil trono de paies, desde el pobre estable de Betlém. Vertaderament, —dirà, doncs,—no s'ha equivocat el llinatge humà: El Nin de Betlem és un Nin-Deu!

I les festes de Nadal en les nacions en guerra?... ¡Oh, quin horror! En mitg de nostres expansions i santa alegria, en eixa nostra terra providencialment preservada de la cruel i sagnanta lluita europea, no ens oblidem de les trinxeres.

Prontes a celebrar l'Adveniment del gran Princep de la Pau, demanem-li amb precís i gemecs del cor, la Pau pel món.

¡Qué la dolça i anyorada Pau, en lo Naixement de tan gran Rei, unguesca com a oli sant, el front de tots els lluitans, perque pronte's donin la besada d'amor germanivol!...

¡Que'l sant crisma de la caritat cristiana, en la venguda de tan gran Princep, baixi damunt les nacions inimigues, com a roada divina!...

¡Qué al menys en eixes festes, la cridòria estrepitosa dels sons i armes bèliques, cedesca el pas als festius tambors i pandretes i als armoniosos càntics pastorils!...

¡Gloria a Deu en les altures i Pau als homos de bona voluntat!...

J. A. Pbre.

INCA.—25—12—15.

Venite, adoremus.

CHOR DE PASTORS

Anèm
a Bethlem,
a veure'l Messies;
anèm
a Bethlem
y l'adorarèm.

UN ÀNGEL

Ses blanques manetes
petites com són,
sent tan petitetes
formaren lo món.

Sa galta és de rosa
cullida al jardí;
d'un bes l'ha desclosa
l'estel del matí.

Sos ulls que somriuen
y ploren d'amor,
jo no sé que diuen
que roben lo cor.

Per qui vol besarhi
son llavi es de mel;
per qui vol entrarhi
son cor es un cel.

CHOR DE PASTORS

Anèm
a Bethlem,
a veure'l Messies;
anèm
a Bethlem,
y l'adorarèm.

JACINTO VERDAGUER.

Contes de Nostro Senyor

II

LA CIGONYA DE BÈTLEM

La gent deia que feia fret. Els habitants de la lluna esclafien a riure quan guantaven la terra, amb la calva, nas i orelles tot enfarinat; i part dessorat del nas una gran canelada glaçada.

Les cigonyes volaven del Nord cap al Migdia, tot rifant-se dels homes, que per mudar s'emporten conductores de mobles i per estar paguen lloguer de casa.

A Betlem n'hi feu cap una, parant-se a un casalot de quatre parets esquerdades, que tenia en comptes de sostre unes graelles de vigues repodrides.

A la primera nit de fosca que va venir, feu quatre crits de flauta esquerdada, i va sentir que la gent deia: «Allà dalt, al barracó, se senten bruixes.»

A la següent nit de lluna va donar un vol, esbetegant les ales, tot voltant de la barracota, i va sentir que la gent deia: «Mireu-se-les.»

Així la van deixar tranquila. Eixa tàctica l'aprenqué d'una tia seva, gran coneixedora del cor dels homes.

¡I tot seguit a treballar! De dia vinga dur brançam i fulles seques i algún manyoc de palla, i de nit vinga rumiar i treure comptes. Tot fent això, com que era una cigonya molt burleta, se'n reia dels arquitectes i dels paletes, de llurs dibuixos i de llurs eines.

En aquesta feina va veure sortir i pondre's el sol sis vegades, i el dia setè descansà satisfeta de la seva obra.

A l'entrar al capvespre d'aital diada, vege que s'ascostaven un home a peu amb un fanalet a la mà i una dona sentada damunt d'un burret.

La cigonya va fer quatre crits estil de bruixa, però no'n va treure res. Ella que sí, que'n fa dos de ben forts, i sols el burret va aixecar les orelles; els demés no'n feien cas.

Va donar el vol consabut, esbatentant les ales, tot voltant del casalot: *ni por esas*.

Aquella gent no era com la damés, i ella ja no sabia què fer s'hi més que fugir. I s'anà a posar damunt una paretota de tapia a cent pessés, i vinga guaitar què passaria.

Els hostes arribaren a la barraca, s'arreglaren unes pedres i un pilot de palla, tot just dessorat el niu, i la muller digué al marit: «Josep, aquest niu és un paraigua que Déu nos dó.» I la cigonya va pensar «Sóc jo i no Déu que'ls hi deixo el paraigua.» I al pensar això, tot séguir va quedar cega d'un ull. La cigonya es va entristir i amb l'altre ull va plorar, i va conèixer que aquella gent era bona, i mentres l'home se'n entornava dreçera avall, ella, volant tot fluix, sense que ningú se'n adonés, se'n va cap al niu, i amb l'ull bo comença a tafanetjar, guaitant-se el horriquet. De veritat que'l va trobar tot bufó, i encara que tingués la careta un xic peluda i el morro molt moll, tenia un mirar dolç i clar.

¡I ella! Ella sí que n'era de maca, mai n'havia vist cap com ella.

D'una torre d'un palau estant havia vist una reina i moltes princeses; tot fent niu en les taulades dels castells n'havia vist moltes de senyores encopetades, però cap com ella: ho podia jurar a fe de cigonya; cap com ella. I això que anava molt senzilla, i no duia anells ni arrecades, ni pintura a la cara, ni es dava to. No's cansaria pas mai de mirar-la.

En això arribà el marit amb un pa dessorat el braç i uns drapets a les mans, i, mirant-se la muller ab aire resignat, li diu:

«Molt poca cosa, Maria; a les cases dels rics m'han dit que les anyades han sigut dolentes i que de ganduls i captaires n'estaven tips. Els parents no m'han conegut: dec estar molt envellit, Maria. Als pobres no he gosat pas a demanar; però un pobre home m'ha fet pendre aquest pa, i encara era més pobre la dona que m'ha donat aixos drapets. No'n sé pas de demanar, i si no fos per l'infantó que portes, no m'hauria sortit una paraula. ¡Tens fret! ¡Tremoles! ¡Ara et portaré un xic de llenya!»

La cigonya encara no s'havia cansat de guaitar a Maria, i pensava que Josep havia parlat d'un infantó i veia que hi havia molt poc pa i que la roba era molt prima i ordinària. I va pensar que no era veritat que les anyades fossin dolentes i que'l cor rodó dels homes era més dur que'l seu cor llarguerut i punxagut que li penjava entre pit i espatlla; se va esmolar el bec i les ungles, se va posar un cataplasma a l'ull malalt i fugí del niu. Déu sap a on.

Del cel s'obriren vint portes. Els angelets, berrejats amb les estrelletes daurades, devallaven al barracó, i damunt el barracó, i tot voltant del barracó, ençà i enllà, i per tots costats. I feien fileres i llençaven glopades de claror. Una fumera espesa tapa la barraca. Se senten cantarelles de joia. Tothom calla. Un nen plora. Tot se va enfosquint altra vagada i tot s'esveneix. De tot no'n queda més que un nen que plora, perquè té fret, i una mare amb la cara encesa i el cor brusent. Arriba Josep, i encara que Maria li presenta la careta del nen, ell no més ne besa els peus i posat de genolls. Després encén una mica de foc.

La cigonya arriba, xisclant tan fort com pot, esbetegant les ales amb tota la força, perquè té por de fer tard, i de la vora del niu estant en deixa anar una de puntes blanques i negres, i brodat de tots colors, i joies d'or de totes menes, i pedres fines, demunt la Verge i l'Infantó. I aquella pluja va durar al menys un quart. ¡Si n'havia arplegat d'or i pedraria! Guaitant amb un ull no més, va veure la cigonya que aquella dona era reina i el nen seria rei, i ella, la cigonya, en sabia un castell i una xemènia per entrar-hi i uns armaris d'una princesa, i va dir-se: «Ara o mai.»

¡Lo que arriba a escorcollar una cigonya no més amb un ull!

JAUME REVENTÓS

De Proses de Bon Seny.

DIADA

DE LA LLENGUA CATALANA

El Comitè Executiu de la Diada de la Llengua Catalana, ha cursat la següent allocució:

Honorable ciutadà:
Reoents escomeces rancunioses de que ha estat objecte la llengua de Catalunya al Parlament espanyol, han fet créixer en la opinió catalana el sant anhel de glorificar el nostre idioma i de restituir-lo al lloc sobirà que li pertoca i que la imposició tirànica de l'Estat unitari s'entocudeix en negar-li.

Moguts per aquest anhel, els representants de les entitats catalanesques de Barcelona, reunits en assemblea celebrada al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria el 4 de desembre corrent, va adoptar per unanimitat les conclusions següents:

«Interessar dels poders públics que a la major brevetat sigui establert:

Primer. Que en les escoles públiques de Catalunya sigui obligatori ensenyar als deixebles en l'idioma català.

Segon. Que en les Universitats, Instituts i Escoles Normals de terra catalana s'estableixin càtedres, també obligatòries, de Llengua, Historia i Literatura catalanes.

Tercer. Que per a exercir qualsevol càrrec públic a Catalunya, sigui també obligat, conèixer perfectament la llengua catalana parlada i escrita; i

Quart. Que sigui respectat i reconegut oficialment el dret dels catalans a usar son idioma propi en tots els actes de llur vida pública i privada.»

Cal ara que el poble de Catalunya ratifiqui aquestes conclusions i realitzi l'esforç necessari per a fer-les triomfar. Amb aquesta finalitat, ha estat pres l'acord d'organitzar la «Diada de la Llengua catalana», que ha de celebrar-se a tot Catalunya el dia de Cap-d'Any.

Per a solemnitzar la Diada patriòtica i per a manifestar la voluntat popular favorable a les conclusions adoptades, aquest Comitè ha decidit adreçar-se a totes les entitats autonomistes de la nostra terra, preguntant que organitzin, per al dia de Cap d'Any, els actes següents:

a) Petició a l'Ajuntament, feta per una comissió previament designada i acompanyada pels ciutadans de la localitat, perquè en la vida municipal sigui usada i honorada la nostra llengua nacional.

b) Petició, feta per comissions de pares de família als mestres de les escoles públiques i de les privades on no sigui empleada la parla catalana com a llengua d'ensenyança, perquè al menys ensenyin als petits deixebles de llegir i escriure correctament la llengua nadiua.

c) Reunions públiques en les quals siguin ratificades les conclusions de la Assemblea de Barcelona.

d) Tots aquells altres actes i festes que en cada localitat es creguin oportuns, encaminats a l'enaltiment de l'idioma català.

De vos i de les entitats que dignament presidiu, esperem un concurs decidit i entusiasmada a la «Diada». Per la gloria de la nostra llengua, ànima nostra; per l'esdevenidor de la cultura catalana, que necessita l'instrument insubstituïble del llenguatge propi; per la dignitat i per la llibertat dels catalans, vos ho demanem amb fervent prec.

Visqueu molts anys per la causa de Catalunya.

Barcelona, 14 de desembre de 1915.

Per la Unió Catalanista, doctor D. Martí i Julià; per la Lliga Regionalista, Raimón

d'Abadal; pel Centre Nacionalista Republicà, Pere Corominas; pel Bloc Republicà Autonomista, Francesc Layret; pel Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, J. Puig i Esteve; Per l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, H. Puig i Sais; Per l'Ateneu Barcelonès, doctor Josep Maria Roca; per la Joventut Nacionalista de Catalunya, Ricard Giralt i Casadesús; per la Joventut Nacionalista, Carles Jordà; Per la Joventut Nacionalista Republicana, Albert Solsona; per la Joventut Republicana Nacionalista, J. M.ª Pi i Suñer; per la Junta de Afirmació Catalana, Josep Carner; per l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, M. Folguera i Duràn; pel Centre Excursionista de Catalunya, Jaume Massó i Torrents; per l'Orfeó Gracienc, Martí Matons; pel Col·legi de Sant Jordi, F. Flors i Calcat; per *La Veu de Catalunya*, Josep Morató; per «El Poble Català», Pere Corominas; per «L'Esquella de la Torratxa» i «La Campana de Gràcia», A. Rovira i Virgili; per «Renaixement», M. Alcàntara i Gusart; per «La Nació», Joaquim Delclós; per «El Teatre Català» Francesc Curet.

NOTES.—Per a l'organització dels actes esmentats, convé que a cada localitat es constitueixin Comités o comissions que deurien estar formades, a poder ser, per representants de totes les associacions autonomistes i dels orfeons, periòdics, entitats culturals, etc. Que en cada població hi hagi qui prengui la iniciativa i que tots els que estimin la nostra parla s'acoblin al seu redós.

—A les comissions o comitès locals, se'ls prega que es posin en relació amb aquest Comitè Executiu, que té son estatge en el casal del C. A. de D. i de la I., Rambla de Santa Mònica, 25. El Comitè Executiu de la Diada de la Llengua Catalana, es complourà en donar a tothom les instruccions que se li demanin i sobre tot agrairà que se li facin assaber tots els actes que arreu s'organitzin, i un cop i immediatament de celebrats els mateixos, l'èxit i importància que hagin tingut. Això podrà fer-se per lletra, telegrams o telefonemes, etc.

Vel·lada de La Veu d'Inca

Per fer qualque cosa per solemnitzar la festa de nostra llengua, que va a celebrar-se en tots el endrets de Catalunya, la Redacció de LA VEU D'INCA està organitzant una vel·lada literària, contant amb la generositat del Circol d'Obres Catòlics, que per aqueix acte, mos deixarà la sala de espectacles.

Encara que no tinguem últims tots els detalls, podem adelantar a nostros amics la notícia que donaràn conferències sobre la llengua, nostro estimat company Mossèn Josep Aguiló i el distingit escriptor D. Joan Estelrich, de la *Vanguardia Balear*.

Tambè e-hi prendàn part recitant poesies o composicions en prosa el jove poeta En P. Riber catredàtic de la Academia d'Inca, nostro company i editor En M. Duràn i altres animats joves d'aquesta localitat que cultiven la literatura catalana.

En aquesta festa de caràcter patriòtic i cultural, desde aqueix moment ja hi queden convidats tots els amics i suscriptors de LA VEU D'INCA, i es d'esperar que tots, els menys els de la vila, no hi faràn falta.

Amb el sorteig fet a Madrid dia 22 de Desembre, quedaran distribuïts també els premis o obsequis oferits an els que donaren llimosna per les obres de l'iglesia de S. Francesc d'Inca, an aquesta forma:

	PREMIS	NUMEROS DE INCA	NUMEROS DE MADRIT	CENTENES EN QUE ESTAN COMPRESOS
Primer Obsequi	1000 ptas.	487	48 685	48.601 al 48.700
Segon «	400 «	18	1.778	1.701 « 1.800
Tercer «	300 «	58	5.704	5.701 « 5.800
Quart «	250 «	116	11.535	11.501 « 11.600
Quint «	200 «	514	51.348	51.301 « 51.400
Sisè «	100 «	212	21.181	21.101 « 21.200
Premis de	90 ptas.	205	20.440	20.401 « 20.500
		125	12.430	12.401 « 12.500
		44	4.345	4.301 « 4.400
Premis de	80 ptas.	234	23.314	23.301 « 23.400
		199	19.845	19.801 « 19.900
		206	20.600	20.501 « 20.600
Premis de	70 ptas.	118	11.738	11.701 « 11.800
		466	46.510	46.501 « 46.600
		439	43.852	43.801 « 43.900
Premis de	60 ptas.	266	26.568	26.501 « 26.600
		497	49.690	49.601 « 49.700
		237	23.657	23.601 « 23.700
Premis de	50 ptas.	458	45.766	45.701 « 45.800
		118	11.762	11.701 « 11.800
		230	22.917	22.901 « 23.000
Premis de	40 ptas.	182	18.148	18.101 « 18.200
		127	12.670	12.601 « 12.700
		178	17.702	17.701 « 17.800
Premis de	30 ptas.	217	21.607	21.601 « 21.700
		288	28.709	28.701 « 28.800
		426	42.546	42.501 « 42.600
Premis de	25 ptas.	509	50.874	50.801 « 50.900
		272	27.165	27.101 « 27.200
		385	38.415	38.401 « 38.500
		467	46.610	46.601 « 46.700
		121	12.045	12.001 « 12.100
		406	40.553	40.501 « 40.600
		71	7.079	7.001 « 7.100
		391	39.041	39.001 « 39.100
		421	42.072	42.001 « 42.100
		501	50.058	50.001 « 50.100
		216	21.562	21.501 « 21.600
		493	49.203	49.201 « 49.300
		418	41.707	41.701 « 41.800
		16	567	501 « 600
		371	37.084	37.001 « 37.100
		393	39.266	39.201 « 39.300
		194	19.394	19.301 « 19.400
		119	11.896	11.801 « 11.900
		314	31.370	31.301 « 31.400
		120	11.952	11.901 « 12.000
		78	7.715	7.701 « 7.800
		116	11.527	11.501 « 11.600
		239	23.826	23.801 « 23.900
		286	28.528	28.501 « 28.600
		473	47.217	47.201 « 47.300

Ecos de Ca-nostra

El Director i redactors de LA VEU D'INCA feliciten a sos amics i subscriptors en les festes de Nadal, tot desitjant que'n la seva llar es traslluesca la pau i les alegries celestials del Minyonet de Betlem.

RENOU.—Diumenge passat an el Teatre d'Inca e-hi va haver una manifestació que causà malísimms impressió a totes les persones que s'interesen pel benestar i el pervenir de la Ciutat.

A la funció de cine que's sol donar el cap-vespre, quin públic per lo regular se compon d'atlots, per causes ben contraris a la voluntat dels propietaris, dexà de projectar-se una pel·lícula secundària. Amb això els atlots emprengueren una protesta airada, renovera i espanyaren alguns objectes, no bastant per fer-los callar la repetició d'una altra pel·lícula. La protesta passà al carrer anant a cridar davant la casa d'alguns propietaris que de tot n'estaven dejunts, amparats per persones majors que fins s'encararen amb la Guàrdia Civil. El renou durà devers tres hores, fins a les deu de la nit, passat-se amb faies excessives pels carrers de la Ciutat. El Bal·le enteri D. Domingo Alzina, los fe donar botelles d'aigo-ardent per fer-los callar.

L'espectacle produí trista decepció entre les persones d'orde, per considerar que'ls manifestants d'avui, que feren estar el pob'e remogut un perí d'hores, feren escola i ensai per ser els revolucionaris de demà.

El manco anam demostrant an els pobles de Mallorca que mos civilisam!...

PUJADA DE GAS.—La Propagadora Balear de Alumbrat, aquesta setmana, ha repartides unes circulars, fent sabre a sos abonats que degut a la pujada del carbó, que costa el doble del valor que tenia en temps normals, desde'ls primer de gener vinent, pujará en 5 cèntims el metre el fiut del gas, fent-lo pagar a 40 cèntims, cosa que no remunera les perdues que té, sols heu fa per porer passar i servir el públic.

FESTE PATRONAL.—Diumenge es celebrà a la Iglesia de Sant Francesc la festa de Nra. Sra. de l'Esperança, que tots els anys li dedica la Família del distingit fabricant de texits l'Amo'n Vicens Enstñat.

La nit abans e-hi va haver Completes cantades estant la iglesia esplendidament il·luminada. Amb la meteixa solemnitat es celebrà l'Ofici major a on se cantà una partidura del Mestre Perossi magníficament interpretada per l'Escolania seràfica. A l'oferrori ocupà la Càtedra sagrada el P. Rubert Redal, dominicà, que amb la eloqüència que li es peculiar parlà de Nra. Sra. de la Esperança Patrona dels tixedors.

Va esser una festa ben lluída que honra la Família qui la costea.

Llegim en la Gaceta Médica Balear.

La VEU D'INCA, en sus últimos números, publica unos interesantes trabajos de nuestro

amigo el distinguido médico de aquella ciudad don Sebastián Amengual, al que felicitamos y deseamos obtenga hermosas estadísticas en la especialidad que en particular cultiva. Desde este número figurará el nombre del Sr. Amengual en la lista de nuestros colaboradores.

CONFERENCIA

D. Joan Capó inspector del Megisteri del partit d'Inca i de Manacor, dijous donà an el saló d'actes de l'Ajuntament una conferencia an els mestres del Partit d'Inca.

Noltros no assistirem per ser una cosa privativa dels mestres; pero alguns d'ells mos ha dit que la Conferencia del Sr. Inspector resultarà ben profitosa pels conseis que va donar per a orientar el Megisteri en la pedagogia moderna de que n'està ben empapat. Tot lo que va dir heu demostrá amb exemples pràctics presentant dibuixos i figures que duia a propòsit. Parlá en tò familiar i sens pretensions, no volguent imposar la seva tassis per la autoritat de que està revestit, sino per la persuació i convenciment dels Mestres en adoptar aquelles coses que han de resultar en benefici de l'ensenyança. Retragué les coses bones que havia trobades en algunes escoles en la visita que acabava de fer, per exemple dels demés.

Tots els mestres sortiren de la conferencia ben impresionats, i tot el dia feren la cort al Sr. Capó, parlant d'ensenyança i de les reformes que convè introduir a les escoles.

Per atanyer els vincles de companyarisme els Mestres organisaren un dinar que tengué lloc a l'Hotel Domingo amb franca fraternidad, convidant-nos a nosaltres.

La taula estava parada en forma de T, prenguent lloc a la testera l'Inspector D. Joan Capó tenent a sos costats algunes Sres. Mestres, que també e-hi prengueren part, i els Mestres de més representació.

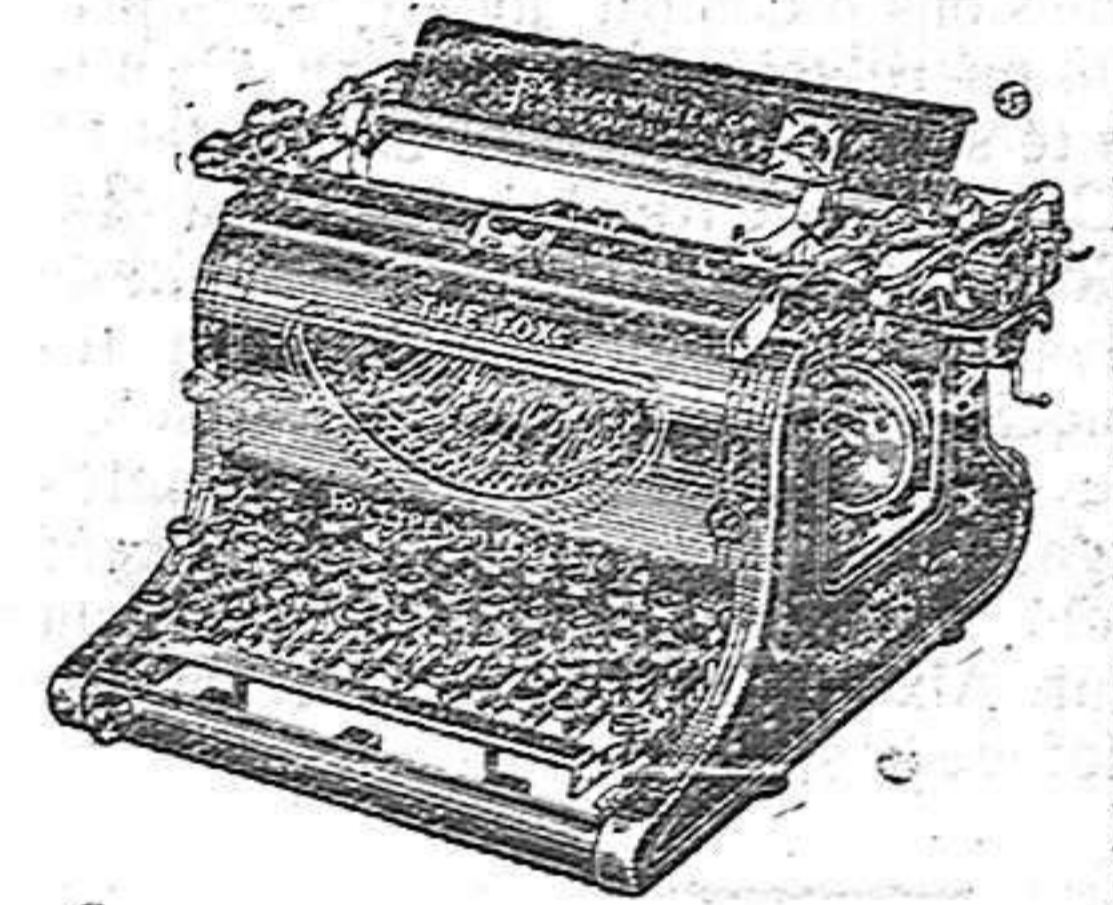
Al final de la dinada, alguns comensals digueren algunes paraules de brindis. D.ª Margalida Cintes proposà que s'iniciassen ges-

tions per obtenir de la Diputació recursos per uns cursels d'estiu, com se fan a Barcelona. D. Joan Capó prengué peu d'això per explicá lo que eren aquests cursos i els resultats que n'han tret a Barcelona. S'acordá que a la Junta general del 2 de gener de la asociació de Mestres, s'abordàs aquest assumto i que se telegrafias enseguida a la Direcció general i al Rectorat de la Magistratura, demanant el seu apoio i viment perque aquets cursels poguessen comensar aviat en compatents Professors.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	95'00	el quintá
Blat	a	21'50	la cortera.
Xexa	a	23'00	id.
Sivada	a	09'00	id.
Id. forastera	a	08'50	id.
Ordí	a	10'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	20'50	id.
id. per bestia	a	19'50	id.
Blat de les Indies	a	16'00	id.
Fasols	a	30'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
Id. Blanques	a	45'00	id.
Siurrons	a	30'00	id.
Garroves	a	06'50	

Máquinas de escribir FOX modelo 24, de escritura visible.

La más fuerte y la que reúne más ventajas de todas las máqui-

nas de escribir. A quien nos pruebe lo contrario le regalaremos una.

¡¡Última creación Norte Americana!!

Representante con depósito:

Vda. de JOSE F. CASTELLA

Plaza del Mercado, 17.—INCA.

Tip. M. Durán.—Inca

SASTRERIA

—DE—

MANUEL PLAZA

VISTE BIEN Y BARATO

VERIFICA LAS PRUEBAS A LA HORA DE HACER EL ENCARGO

BONITA COLECCION DE

GÉNEROS PARA TRAJE Y ABRIGOS

Se liquidan calcetines,

corbatas, tirantes ligas.

Calle CADENA esquina a Plaza Sra. ELLALIA

(ANTIGUA CONFITERIA ROSSELLÓ) PALMA.